

Socha je to, do čeho

vrazím

Třetí ročník výjimečné přehlídky současného umění v ulicích Brna si bere za cíl aktivovat diváka ve vztahu k městu.

PETR KOVÁŘ

Zahrada na staveništi, zed' přehrazující ulici, zvuk cikád, nově natřený podchod nebo kámen, do něhož lze vstoupit. Tyto a jiné „sochy“ jsou výsledkem velkorysé spolupráce Domu umění města Brna, brněnského magistrátu, kurátororského cítění Karla Císaře a samozřejmě umělců. Slovo velkorysé je namísto z více důvodů. Pořádání takové přehlídky stojí nemalé peníze, a magistrát by tak mohl mít zájem o viditelnější umístění „soch“, aby si umění užil i divák, který o to nestojí. Místo toho je však třeba většinu děl hledat, a navíc divák, který není v současném umění zcela orientován, takové dílo často nevidí, ani když je najde. Tímto výrazně konceptuálním pojetím se kurátor Karel Císař vymezil vůči tradici sledované přehlídky. Otevřený přístup magistrátu, stejně tak jako péči a nasazení zaměstnanců Domu umění, si, překvapen, pochvaluje. Velkorysý je tedy vyjednaný prostor - prakticky celé město - i výrazně aktuální pojetí.